



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica**

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

**Fleury, Claude**

**August. Vind. [u.a.], 1759**

**VD18 90117816**

§. 25. Africæ miser status.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V.  
A. C. 430:

pit, nec illos libros omittit, quos Ecclesia Canonicos tenet, etiamsi in canone Hebræorum non inveniuntur. In extrætis novi Testamenti primo ponit Sermonem Christi in monte, eaque usque ad Apocalypsin continuat. Cum inter tot Scripturæ textus, aliqui occurrant, qui sibi contrarii videntur, animus erat, eos in quæstionibus explicare, quas deinde separatim ederet, sed propositum exequi non potuit.

§. XXV.

*Miser Africæ Status.*

*Possid. c. 28.*

Interea Africa a Vandalis extrema patiebatur, quæ calamitas ultimam S. Augustini vitæ partem amarissimam reddidit; ita enim loquitur Possidius Episcopus Calamensis, qui omnia suis oculis vidit, & subjungit: *Videbat Vir sanctus, vastatas urbes, & domos agrestium dirutas, incolas aut occisos, aut profugos; Ecclesias Sacerdotibus, & Ministris destitutas, Virgines sacras, virosque Religiosos in diversa sparsos. Aliqui tormentis succubuerant, alii gladio perierant, alii in dura captivitate, postquam integritatem corporis, spiritus, fideique amisissent, inimicis barbaris serviebant. Videbat Hymnos, & Laudes Dei cessare in Ecclesiis, quas in pluribus locis flammæ consumpservant; Sacrificia solemnia Deo debita, non amplius*



amplius offerri in locis congruis, nimirum, cum deessent Ecclesiæ, in domibus, aut aliis locis profanis celebrari; Sacramenta non peti, nec facile inveniri, qui petentibus conferret; aufugientes in sylvas, in montes, in cavernas, & rupes, aut in munimenta capi, & perimi, aut fame emori, omnibus vitæ necessariis privatos; Episcopos, & Clericos, qui Dei Gratia in manus hostium non essent lapsi, vel comprehensi rursus fugissent, rebus omnibus spoliatos, ad extremam mendicitatem reductos; ita ut omnibus omnia, quibus necessario indigerent, suppeditare, impossibile esset; ex tanto Ecclesiarum Africæ numero vix tres, Carthaginem, Hipponem, & Cirtbam superesse, quæ oppressæ non essent, & quorum Civitates subsisterent.

Inter hæc pericula S. Augustinum Honoratus Episcopus Thiavenus consuluit, an Episcopis, vel Clericis, quando Barbari imminerent, fugiendum esset. Ei S. Augustinus primo Epistolam eandem misit, quam hac super quæstione ad Episcopum, cui Nomen Quodvult-deus, dederat; hæc non superest. Sed Honoratus non acquievit, allegans illud Jesu Christi: *Si vos persecuti fuerint in una Civitate, fugite in aliam*; cui argumento alius Episcopus addebat: *Si Dominus nos fugere jussit tempore persecutionum,*

Sæculum V.  
A. C. 430.

l. 30.

ep. 228.

Matth. 10. 23

E 3

tionum,



Sæculum V. *tionum, in quibus Martyrii palmam adi-*  
 A.C. 430. *pisci possumus, multo magis id intelligen-*  
*dum de tempore, quo Barbari nos inva-*  
*dunt, quando sterilis est passio? Respon-*  
 ep. 228. *dit S. Augustinus, scripta proluxa Episto-*  
 n. 6. *la, qua Regulas tradit, quid in ejusmo-*  
*di casu faciendum. Adductis Jesu Chri-*  
 Joan. 10. 12. *sti verbis opponit illa; mercenarium*  
*fugere, si videat lupum venientem; &*  
 n. 2. *subjungit; ut ambo textus concilientur,*  
*dicendum, si periculum utrique parti*  
*commune sit, Pastores, & Ministros Ec-*  
*clesiæ gregem deserere non posse; Pa-*  
*storum Ministerium semper esse necessa-*  
*rium, præsertim tempore afflictionis,*  
*quo oves solatio, & confirmatione indi-*  
*gent. Sæpe pericula instantia omnis*  
*conditionis homines compellunt, ut ad*  
*Ecclesiam recurrant, Baptismum, recon-*  
*ciliationem, aut saltem pœnitentiam pe-*  
*tentes; tunc vero, si Sacerdotes desint,*  
*quam infelices sunt, qui migrant ex hoc*  
*Mundo, antequam regenerentur, aut ab-*  
*solvantur? quam terribile iudicium pa-*  
 n. 7. *storibus fugientibus a grege, ubi pugnan-*  
*dum fuisset, erit sustinendum? (\*) Hæc*  
*mala*

(\*) Hic habemus Testimonium usus absolu-  
 tionis Sacramentalis! non enim Sanctus Pater,  
 sine ea migrantes e vita, infelices proclamaret,  
 si de reconciliatione externa, & aliqua Ecclesiæ  
 Cæremonia sermo esset.



mala, quia spiritualia, magis timenda, Sæculum V.  
A. C. 430.  
quam temporalia, magis quam mors ipsa,  
& tormenta omnia. Prima Pastoris cura sit, gregi suo necessaria præbere alimenta; nec mala certa admittat, ut dubia devitet.

#. 9.

Si persecutores ipsum Pastorem querant interficere, & adsint Ministri alii, qui gregi pascendo sufficiant, in tali casu fugiendum est, quod S. Paulus Damasci, n. 2. n. 6.  
& S. Athanasius fecerunt. Si omnes grex fugiat, Pastor sequatur, cum solius gregis amore remanere teneatur. Tunc quoque si grex non supersit, potest recedere, quod quibusdam Episcopis in Hispania contigerat, quorum populi interempti, in urbibus obsessis consumpti, dispersi, aut in captivitatem abducti.

#. 10.

Clericorum aliqui etiam se ipsos bono Ecclesiæ servent, si alii interim gregi pro absentibus invigilent. Sed non facile plus ipsis Laicis vitæ suæ timeant, nec persuasum sibi habeant, se aliis Clericis esse magis necessarios, quia vel vecordia est, vel præsumptio. Si omnes remanere cupiant, dum aliis magis consultum videtur, ut pars Clericorum fugiat, res sorti decidenda permittatur. Si vero timor sit, ne, si omnes Clerici manent, nimia fiducia Laicis fieret, eos mo-

#. 11.

neant, solum ipsorum causa sese periculo

#. 12.

#. 13.



Sæculum V. exponere. Ita S. Augustinus Confratres  
A.C. 430. suos confirmabat.

## §. XXVI.

*S. Augustini obitus.*

Vandali Hipponem obsidere festinarunt, eo quod Comes Bonifacius, qui tunc contra eos bellabat, se illuc cum Gothis, Romanorum fœderatis, recepisset. Quatuordecim ferme menses obsidio tenuit, urbique a Vandalis omnis commectus, qui a mari advehi posset, interclusus. Possidius, pluresque alii Episcopi vicini, illuc confugerant, iisque quadam die mensæ assidentibus, S. Augustinus dixit: *Scitote, quod ego presentis calamitatis tempore Deum orem, ut hanc urbem ab hostibus, eam circumdantibus, liberet, aut si divinæ Providentiæ aliud visum, servis suis robur, quæ ipsi sunt placita, fortiter tolerandi tribuat, aut certe me ex hac vita avocet.* Exinde omnes cum eo eandem ad Deum orationem fundebant. Ipse integra sui ingenii vi, atque animi constantia usque ad extremum morbum in sua Ecclesia prædicavit.

c. 31.

Tandem tertio obsidionis mense febrili correptus, id, quod ad amicos dicere solebat, opere explevit, neminem post acceptum baptismum sine pœnitentia debere ex hac vita decedere; etiamsi  
 Chri-